

звичного спілкування в колективі, значне збільшення обсягу завдань для самостійного виконання, нестача часу на виконання завдань, зобов'язання виконання ними сімейних обов'язків по догляду за молодшими братами та сестрами, обмежений доступ до комп'ютера, оскільки багатьох батьків також перевели на віддалену роботу. Що стосується викладачів, то вони стикалися з проблемами обмеження можливостей індивідуального консультування студентів, збільшення обсягу часу на підготовку та розміщення завдань для студентів та листування, бо онлайн-курси потребують більш детальної інформації щодо опису та пояснення домашніх завдань, ніж заняття у звичайному форматі.

Серед позитивних сторін використання дистанційного навчання викладачі та студенти (за результатами опитування) зазначили, що якість дистанційної освіти не поступається якості очного навчання, оскільки використовуються сучасні засоби навчання. Студенти вказують на позитивний вплив дистанційного навчання: розвиток дисципліни та самоорганізації, режим автономного навчання робить можливим отримання освіти у зручний час і в зручному місці, рівний доступ до освіти незалежно від місця проживання, стану здоров'я чи соціального стану. Викладач отримує оновлену роль, стає наставником, що постійно координує процес навчання та підвищення творчості та навичок відповідно до вдосконалень та інновацій.

Висновки. Таким чином, введення карантину під час пандемії коронавірусу COVID-19 виявило не лише нові виклики у вищій фармацевтичній освіті в Україні, а й нові можливості та перспективи для закладів вищої освіти з трьох точок зору: для студентів це час самодисципліни та самовиховання; для викладачів – досвід засвоєння нових методів та інструментів дистанційного навчання; для структурних підрозділів університету загалом це практичне тестування технічних можливостей дистанційного навчання; визначення чіткої стратегії дистанційного навчання, де студенти не лише здобувають знання, а й співпрацюють з викладачами в режимі зворотного зв'язку.

АРХІТЕКТОР О.М. ГІНЗБУРГ ТА ЙОГО ВНЕСОК В ІСТОРІЮ НФАУ

Матус Т.А.

Науковий керівник: Хіріна Г.О.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

tanya.matuss@gmail.com

Вступ. Сторічна історія НФаУ налічує безліч людей, які в різні часи були тим чи іншим чином пов'язані з нашим університетом. Олександр Маркович Гінзбург – видатний архітектор, винахідник, художник, педагог, автор 120 реалізованих проектів архітектурних споруд в Україні і за її межами, в Харкові 20 з них мають статус пам'ятки архітектури. О. М. Гінзбург відомий як громадський діяч та меценат, який зробив значний внесок у розбудову нашого міста. З історією НФаУ пов'язані дві його видатні роботи – так званий «прянішний будинок» на вул. Пушкінській, 19, у якому розпочалася робота ХФІ у вересні 1921 р., та будівля колишнього Товариства бідним євреям на вул. Куликівській, 12, в яку переїхав ХФІ у 1930 р. та у якій сьогодні знаходиться медико-фармацевтичний корпус НФаУ.

Мета дослідження. Визначити віхи біографії та роль в історії НФаУ О. М. Гінзбурга.

Матеріали та методи: широке коло відкритих історичних джерел, біографічний, порівняльно-історичний методи.

ВІДКРИВАЄМО НОВЕ СТОРІЧЧЯ: ЗДОБУТКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Результати дослідження. Олександр Маркович Гінзбург народився 4 липня 1876 р. у місті Слов'янську Ізюмського повіту Харківської губернії у родині надвального радника, почесного громадянина Слов'янська, доктора медицини, лікаря та мецената М. Д. Гінзбурга та його дружини Зінаїди. З 1877 р. разом з батьками мешкає у Харкова на вулиці Сумській, 11. Середню освіту здобував у III чоловічій Харківській гімназії, яку з відзнакою закінчив у 1894 р. У 1894-1898 рр. – студент математичного факультету Харківського Імператорського університету. Після здобуття диплома про вищу освіту у 1898 р. вирушає у подорож Європою, відвідує 13 країн, 1899 р. вивчає математику у Берлінському університеті. Після повернення в Харків продовжує навчання та вступає на інженерний факультет Харківського технологічного інституту. Гінзбургу пощастило навчатися у справжніх корифеїв вітчизняної архітектури М. Ловцова, С. Загоскіна, Ю. Цауне, О. Молокіна, О. Бекетова. У 1903 р. О. М. Гінзбург отримав диплом інженера-механіка та право на ведення будівельних робіт.

Диплом інженера та значний сімейний капітал дозволили йому в 1903 р. відкрити будівельну контору «Залізобетон», яка виконувала приватні замовлення з проектування різних будівель у місті, та спорудити свій будинок у стилі модерн, де надалі і буде розміщуватися його фірма. Будівельна контора О. Гінзбурга «Залізобетон» з 1905 по 1917 рр. зводила у Харкові багатопверхові житлові будинки з використанням технології бетонних конструкцій.

О. М. Гінзбург спільно із землеміром Н. Жавридом у 1916 р. склав топографічний план Харкова з прилеглими передмістями, селищами і покажчиком. План був виданий накладом в 1000 екземплярів і поширений за підпискою

Після 1917 р. О. М. Гінзбург втратив всю свою власність, відчув на себе тиск з боку більшовистській влади та був змушений поїхати з Харкова у Ростов-на-Дону, а потім на Донбас, де займався викладанням та будівництвом. У 1924 р. О. М. Гінзбург повернувся до Харкова. У 1931 р. отримав звання професора архітектури, викладав курси з теорії споруд, історії архітектури, архітектурної акустики та оптики в Промакадемії (1933 – 1938 рр.), Індустріальному інституті Наркомвугілля УРСР (1933 – 1945 рр.). У 1941-1944 роках перебував в евакуації в Грузії, де займався викладацькою діяльністю в Харківському інженерно-будівельному інституті (1943 – 1944 рр.).

У 1944 р. О. М. Гінзбург повернувся з евакуації до Харкова, продовжив займатися викладанням та науковою діяльністю, створив та очолив в місті єврейську громаду, яка за його сприяння отримала приміщення на вулиці Сумській, 8 (приміщення старої філармонії, яка була знесена). Але у 1945 р. діяльність громади була заборонена владою, а Гінзбурга звільнили з усіх посад та звинуватили у сіонізмі. Останні роки життя видатного архітектора пройшли у злиднях та хворобах. О. М. Гінзбург пішов з життя у 1949 р., похований у Харкові.

Пам'ять про себе О. М. Гінзбург залишив у багатьох неперевершених архітектурних спорудах, що прикрашають вулиці нашого міста.

У 1909-1912 рр. за проектом О. М. Гінзбурга на землі, що належала Товариству допомоги бідним євреям по вул. Куликівській, був побудований триповерховий будинок загальною площею 2998 м² на замовлення товариства, в якому воно потім і розміщувалося. Над проектом цієї будівлі Гінзбург працював безоплатно, це був його внесок у добротність. Сьогодні ця будівля є пам'яткою архітектури та значиться у реєстрі під № 243.

Будівля відрізнялася від попередніх споруд Гінзбурга, вона була побудована у стилі конструктивного модерну. Виглядала досить суворою та важкою. Композиція фасаду цього великого та величного будинку нагадує негатив класицистичного будинку, бо колони височіють між ризалітами (тобто там, де повинні бути просто вікна), а ризаліти, які слід було

б відзначити колонадами – таких не мають. Більш того, їх стіни прорізані вертикальними щілинами, що здається більш запозиченим з конструктивного модерну.

Революційні технології будівництва, що стали результатом винаходу властивостей нових конструкцій, сприяли появі раціоналізму – стильового напрямку в європейській архітектурі кінця XIX – початку XX ст. О. М. Гінзбург, опанувавши нові можливості монолітних конструкцій з залізобетону, у проекті будинку відважився на амбітний експеримент в новому стилі, який згодом харківські газети назвуть «декаданським». Спрощені легкі форми другого і третього поверхів симетричного фасаду з вузькими стрічками потрійних вікон виступаючої центральної частини і флігелів вирішено в так званому «вагнеровському» стилі. Ці стрічки вікон контрастують з вікнами коридорної частини. Тектоніка вузьких вікон підкреслена виступаючими напівкруглими пілонами, які побіжно нагадують ордерну композицію. Флігелі і центральний об'єм увінчано дуже масивною прямою формою аттика, який приховує скатний дах та своїм тягарем пригнічує цокольний поверх так, що він приймає трапецеподібну форму. Масивність першого поверху створює ефект ніби споруда стоїть на дивному п'єдесталі з арочними вікнами. Пластичне рішення цокольного поверху нагадує північний модерн. Перед будівлею знаходиться невеличкий курдонер, а загальний стиль більш схожий на спробу автора випередити виникнення нового напрямку – американського «модернізму» чи європейського «ар-деко».

До приміщень безкоштовної їдальні, кімнат особистої гігієни і відпочинку, богадільні, де вели безкоштовний медичний огляд харківські лікарі, можливо було потрапити з чотирьох входів. На другий і третій поверх вели сходи, які були по-новому розміщені, а саме – на фасаді винесені в окремий об'єм. Досягти значного розміру центральних залів на другому і третьому поверхах вдалося за допомогою використання технології перекриття арками з монолітного залізобетону на які було встановлено на третьому поверсі купол з круглими прорізами-віконцями, що було новиною. Мабуть через це новаторство, при вже повній добудові, відкрити цю споруду Товариство допомоги бідним євреям змогло тільки у 1913 р., коли остаточно було впроваджено норми для оцінювання залізобетонних конструкцій. Новий будинок мав електропостачання, водопостачання і каналізацію.

Найцікавіше в інтер'єрі – двохсвітловий центральний зал для молінь, що завершується напівсферичним ребристим куполом, що спирається на чотири похилі еkleктичні підпружні арки. Круглі світлові отвори між ребрами закладені, а сам зал розділений перекриттям на два поверхи. Сьогодні у цьому приміщенні знаходиться аудиторія №2, одна з найкрасивіших в університеті, що після багатьох реконструкцій зберегла свою велич та оригінальність.

Висновки. Олександр Маркович Гінзбург - видатна людина, яка постійно прагнула до знань, роботи якого й сьогодні прикрашають Харків та служать людям.

ІСТОРИЧНІ АСПЕКТИ ОРГАНІЗАЦІЇ ПРАКТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ ФАРМАЦІЇ

Огарь С.В., Барковська О.Я.

Інститут підвищення кваліфікації спеціалістів фармації
Національного фармацевтичного університету, Харків, Україна
ogarsvetlana89@gmail.com

Вступ. Реалізація перспективних напрямів і завдань фармацевтичного сектора галузі охорони здоров'я ґрунтується на визначенні соціальних пріоритетів у забезпеченні населення